

[Villemoes.]

man hele den kommende Sommer og de første 3 Maaneder af næste Rigsdagssamling til at bestemme sig i. Det er selvfølgelig en Imødekommenhed, at den højtærede Handelsminister er gaaet ned til 3 Maaneder — oprindelig var der Tale om et helt Aar —, men vi vilde hilse det med Glæde, om den højtærede Minister vilde give os endnu mere Haab, og om der mellem anden og tredje Behandling maatte blive stillet Ændringsforslag gaaende ud paa, at den nye Lov kun skulde gælde til Udgangen af 1937.

Jeg haaber paa, at vi kan faa nogen Glæde af de Løfter, der er givet, og det er jo det, vi nu maa afvente, men i alle Tilfælde stiller vi det Ændringsforslag, som jeg her har nævnt, og som man i øvrigt i Forvejen var kendt med i det høje Ting.

Lange: Mine Partifæller i Udvalget og jeg stiller under Nr. 2 et Ændringsforslag, der gaar ud paa at give det foreliggende Lovforslag en helt ny Affattelse. Det Forslag, vi stiller, falder i sine Retningslinier sammen med Forslag, som blev stillet i Efteraaret 1935 af mine Partifæller i det andet høje Ting, og det falder i det store og hele sammen med det Forslag, som er blevet tilstillet Rigsdagen af en Række store Erhvervsorganisationer. Jeg har ogsaa Lov at føje til, at den Opfattelse, der er gjort gældende fra de Erhvervsorganisationer, som vi har sluttet os til, og som har fundet Udtryk i det foreliggende Forslag, tillige deles af store Dele af Landbruget. De samme Ønsker om en begyndende Afvikling af det bestaaende System findes — tror jeg, jeg har Lov til at sige — hos den overvejende Del af Landbrugsfolk.

Det Ændringsforslag, som vi stiller, indeholder i §§ 1, 2, 10 og 11 de samme Bestemmelser, som i en Aarrække har været gældende. De indeholder Bestemmelser om Nationalbankens Fritagelse for at indløse Sedler med Guld, og de indeholder forskellige Bestemmelser til Hindring af Kapitalflugt. Vi er naturligvis og har altid været af den Opfattelse, at det ikke igennem en Ændring af den bestaaende Lovgivning skal være muligt at berige sig paa andres Bekostning ved Manipulationer med Landets Omsætningsmidler, og vi er ogsaa

fra vor Side fuldt klar over, at man skal hindre Dispositioner med Hensyn til Værdipapirer, Kuponer, Tratter, Checks o. s. v., saa at der ikke kan ske noget med disse forskellige Ting, som Landet ikke kan være tjent med. Enhver Tale om valutarisk Fare ved Gennemførelse af vort Ændringsforslag er derfor aldeles ubegrundet. Udviklingen har jo ogsaa vist, hvad vi ikke er blevet overrasket over, hvad vi har peget paa Gang paa Gang, og hvad jeg vist har sagt hver eneste Gang, jeg fra denne Talerstol paa mit Partis Vegne har talt om Valutaordninger, at det valutariske Problem løses ikke ved en Valutaordning, men det løses ved andre Midler, selv om den siddende Regering synes at have Interesse i — en Interesse, som jeg for øvrigt ikke forstaar — at skjule, at det er ved andre Midler, man klarer dette Forhold.

Vort Ændringsforslag giver Handelsministeren en vidtgaaende Bemyndigelse til at træffe importregulerende Foranstaltninger til Fremme af handelspolitiske Formaal. Vi stiller dette Forslag, ikke fordi vi i og for sig finder disse vidtgaaende Bemyndigelser ønskelige, men fordi vi erkender, at det paa disse Omraader er nødvendigt at give saadanne Bemyndigelser; vi bøjer os for denne Nødvendighed. Det, som vi igennem vort Forslag tilstræber, er, at man nu gennem denne Lovgivning skulde komme ind i en begyndende Afvikling af et System, som i hvert Tilfælde efter vor Opfattelse — og jeg har tidligere peget paa, at det ikke alene er en dansk Opfattelse, men ogsaa en Opfattelse, som gøres gældende af andre meget venligt sindede Nationer — er ved at blive en Fare for vort Lands økonomiske Udvikling. Vor økonomiske og erhvervspolitiske Stilling er ved at distancere os inden for Nationernes Rækker.

Vort Ændringsforslag bygger, som berørt, paa Byerhvervenes særlige Sagkundskab, og disse Erhvervs kyndige, ledende Folks Indsigt yder efter vor Mening en saadan Garanti, at det vilde have været rigtigt af den høje Regering at tage et helt andet Hensyn til disse Forslag, end Regeringen har gjort. Den Fordeling af Varerne paa Forslagetets Lister, som man har foretaget, kunde der naturligvis laves om paa — en enkelt Vare kunde flyttes fra den ene Liste til den anden; men det er jo ikke en